RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1975/95

av den 4 augusti 1995

om gratisleveranser av jordbruksprodukter till befolkningen i Georgien, Armenien Azerbajdzjan, Kirgistan och Tadjikistan

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 när den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål [1], särskilt artiklarna 5 och 6 i denna,

med beaktande av rådets förordning nr 136/66/EEG av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter [2], särskilt artikel 12 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 804/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter [3], särskilt artiklarna 6.6 och 7.4 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött [4], särskilt artikel 7.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker [5], särskilt artikel 35 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Det är tillrådligt att förse Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgistan och Tadjikistan med jordbruksprodukter i syfte att öka tillgången på livsmedel och detta med hänsyn tagen till skillnader i de lokala situationerna utan att detta hindrar utvecklingen mot försörjning på marknadsekonomiska villkor.

Gemenskapen förfogar över lager av jordbruksprodukter efter interventionsåtgärder, och det är lämpligt att som en undantagsåtgärd främst ta av dessa för att genomföra åtgärden.

Det är viktigtr att man kontrollerar att de jordbruksprodukter som sänds enligt dessa åtgärder verkligen når sin bestämmelseort.

Kommissionen skall fastställa genomförandebestämmelser för dessa åtgärder.

Med hänsyn till de akuta behoven måste produkterna nå de berörda befolkningarna så snart som möjligt. Aktionerna bör inledas omedelbart och kostnader för dem bör bäras av EUGFJ, garantisektoren.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med de villkor som anges i denna förordning skall åtgärder för att förse Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgistan och Tadjikistan med gratis jordbruksprodukter vilka närmare skall anges och som är tillgängliga på grund av interventionsåtgärder. Och det för tillfället inte finns interventionsprodukter tillgängliga kan produkter anskaffas på gemenskapsmarknaden för att uppfylla gemenskapens åtaganden.

Artikel 2

1. Produkterna skall levereras i bearbetad eller i bearbetad form.

2. Åtgärderna kan även gälla tillgängliga livsmedel eller sådana som kan erhållas på marknaden mot betalning i form av produkter ur interventionslager och som hänför sig till samma grupp av produkter.

3. Leveranskostnaderna, som omfattar transport- och i tillämpliga fall även förädlingskostnader, skall fastställas genom anbudsinfodran eller i brådskande fall eller vid transportsvårigheter, genom underhandsöverenskommelser.

4. Produkter som avsänds i enlighet med denna förordning är inte berättigade till sådana exportbidrag som är tillämpliga på jordbruksprodukter.

5. Gemenskapen skall bära transportkostnaderna, utom då produkterna överlämnas till mottagarna inom gemenskapen.

[1] EGT nr L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning nr 1664/95 (EGT nr L 158, 8.7.1995, s. 13).
[2] EGT nr 172, 30.9.1966, s. 3025/66. Förordningen senast ändrad genom Anlutningsakten för Österrike, Finland och Sverige.
[3] EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1538/95 (EGT nr L 148, 30.6.1995, s. 1).
[4] EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 424/95 (EGT nr L 45, 1.3.1995, s. 2).
[5] EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/95 (EGT nr L 132, 16.6.1995, s. 8).

6. Trots punkt 7 skall, enligt överenskommelse mellan kommissionen och behöriga myndigheter i de berörda staterna, produkterna säljas till befolkningen till ett pris som inte medför marknadsstöringar och som möjliggör att en motpartsfond upprättas till förmån för de mest behövande, vilken skall utnyttjas för att verkställa de riktlinjer och åtgärder som avser att säkerställa tillgången på livsmedel genom reformprogram för jordbrukssektorn, riktat budgetstöd m.m., och detta utan att tillämpningen av punkt 7 påverkas.

7. Om en leverans undantagsvis omfattar gratisutdelning till mottagande befolkningsgrupper skall utgifterna för detta bäras i enlighet med de sedvanliga förfarandena för katastrofhjälp.

Artikel 3

Utgifterna för dessa aktioner får inte överstiga 80 miljoner ecu, och de skall föras upp i Europeiska gemenskapernas allmänna budget.

Artikel 4

1. Kommissionen skall ansvara för genomförandet av dessa åtgärder samt för övervakningen av leveransena. Kommissionen skall tillställa medlemsstaterna rapporter över övervakningen.

2. Kommissionen skall anställa fristående experter för att genomföra en utvärdering av denna aktions genomslagkraft och effektivitet. Utvärderingen skall tillsättas medlemsstaterna.

3. Närmare tillämpningsbestämmelser för denna förordning skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 23 i förordning (EEG) nr 1766/92 eller, i tillämpliga fall, i enlighet med motsvarande artiklar i andra förordningar om den gemensamma organisationen av marknader.

Artikel 5

Det bokförda värdet på levererade jordbruksprodukter ur interventionslager skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 13 i förordning (EEG) nr 729/70 [1].

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 augusti 1995.

På rådets vägnar
J. SOLANA
Ordförande

[1] EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1518/95 (EGT nr L 147, 30.6.1995, s. 55).